

10. Кононець В.П. Актуальні питання процедури встановлення особи при адміністративному затриманні в рамках реалізації провадження щодо виявлення податкових правопорушень [Електронний ресурс] / В. П. Кононець // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право. - 2017. - Вип. 42. - С. 175. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_42_42

Дегтяр В.А.,
курсант 2 курсу
факультету економіко-правової безпеки
Науковий керівник:
Миронюк Р.В.,
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності ДДУВС,
доктор юридичних наук, професор

ВПЛИВ СІМ'Ї НА ПРАВОМІРНУ (НЕПРАВОМІРНУ) ПОВЕДІНКУ НЕПОВНОЛІТНІХ

Молодь країни – це завжди потужний двигун розвитку суспільства. Головним фактором стабільності та соціальної інтеграції виступають соціальні інститути, що є організаційною системою сталих соціальних зв'язків, які об'єднуються значущими суспільними цінностями, процедурами. Існує ланка видів таких інститутів, прикладом може слугувати держава, церква, сім'я. Зокрема, вважаю за необхідне виділити інститут сім'ї, який покликаний у результаті взаємодії системи ролей, цінностей, норм сприяти становленню людини, як соціального елементу.

Сім'я безпосередньо сприяє фізичному, інтелектуальному, моральному розвитку особи неповнолітнього, тобто сімейне виховання має на меті становлення правосвідомої особистості, що здатна відповідати за свої дії та вчинки. Актуальність даної теми слід вбачати, саме в проблемах сучасної сім'ї: виховання правосвідомої людини(неповнолітнього) та недоліки у досягненні такої мети, основні заходи, щодо захисту прав і свобод дітей висвітлені у низці наукових праць, дослідженнях як вітчизняних, так і зарубіжних науковців: І. Бандурко, О. Бутько, Ю. Губаль, Л. Кривачук, Н. Оніщенко, С. Саблук, О. Садіна. Останнім часом активізувалися дослідження в ювенальному праві, з-поміж яких відзначити доробки С. Алфьорова, В. Вітвіцької, С. Ветошкіна, Р. Опацького та ін[2].

Перейдемо до викладу основного матеріалу: характеристики основних шляхів впливу на формування правомірної поведінки неповнолітніх. Перш за все, із погляду законодавчої бази термін «неповнолітня особа» - малолітня особа, а також дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років. Основними факторами впливу на формування правомірної поведінки вбачаю

у: економічних проблемах сім'ї, приділення недостатньої уваги та часу вихованню дитини, шкідливих звичках батьків та їх аморальний спосіб життя[3].

Економічна нестабільність в країні, перехід до ринкових відносин, процеси зміни умов життя сімей, внаслідок чого старше покоління, батьки, стають взірцем незадоволеності займаними у сучасному суспільстві місцем, заздрістю і прагненням мати життя "не гірше інших", ворожістю до ланки верстви населення, так званого, «великого успіху». На перший план виходять не моральні та духовні цінності, якості, а банальні заздрість та ворожість до осіб, що займають трохи вищу ступінь економічного добробуту, але саме такі значущі для злочинності моменти потрібно контролювати й послабляти, адже батьки своїм прикладом формують світогляд дитини та її першопочаткове відношення до тих чи інших суспільних явищ. Варт розуміти, що родина є елементарним осередком споживання, і якщо в ній вірно збалансовані найважливіші цінності духовні і матеріальні, то основною її місією є позбавлення її членів відчуттів заздрості й розчарування, прагнень "жити не гірше інших", аби запобігти настанню криміногенних наслідків матеріального відставання від краще забезпечених родин.

Другою стороною економічного питання є велика зайнятість батьків на роботі, що призводить до значного браку часу для приділення уваги дитині, яка щодня змінюється та розвивається, потребує підтримки, тлумачення багатьох аспектів життя, це тягне за собою відчуження дітей від батьків, втрату взаєморозуміння і навіть може змінити родинну атмосферу: сприятиме створенню негативної і злочинної дистанції між дітьми й батьками[1].

Важливим фактором у вихованні неповнолітньої особи, що розуміється на відокремленні правомірної від неправомірної поведінки, є образ життя батьків. Як правило, криміногенний вплив на свідомість дитини мають: дефекти поведінки, що виявляються у скоєнні злочинів батьками або членами родини; пияцтві та алкоголізмі, розбещеній поведінці; систематичних конфліктах, сварках, скандалах; ухилення від виховання та матеріального забезпечення дітей. Такі родини частіше за все характеризують як проблемні, що викликані як різноманітними об'єктивними, так і суб'єктивними причинами, і майже завжди в ній присутня хронічна соціально-психологічна напруга.

У таких умовах неповнолітня особа зазнає значного негативного впливу на морального-психологічний, фізичний, духовний розвиток, це стає, таким собі, джерелом моральної безвідповідальності, яка тягне за собою прояв у дітей та підлітків пристрасті до алкоголю, тютюнопаління, а гірше за все з недовірою ставляться до навколишнього середовища, ухиляються від навчання, скоюють різні правопорушення, бо не мають достатніх навичок з розмежування «погане-добре», «правомірне-неправомірне».

Підводячи підсумки, наведу влучне висловлювання кримінологів з Німеччини, які вважають: «Людині необхідна позитивна соціально обґрунтована орієнтація, що враховує також і його власні інтереси й напрями її поведінки. Йому потрібний загально визнаний позитивний зразок, позитивна модель поведінки». Сім'я – це соціальний інститут, що має прямий вплив на формування знань з основ правомірної поведінки, і основна мета це щодня удосконалюватися, аби виховувати правосвідоме майбутнє покоління країни, і держава, в свою чергу, повинна стати гарантом забезпечення такого виховання.

1. Арсеньева М. И. Особенности формирования противоправного поведения женщин и некоторые аспекты его предупреждения / Арсеньева М. И., Серебрякова В. А.

2. Жданова І. В. Проблема саморегуляції в контексті девіант-ної поведінки особистості: психологічні аспекти. Вісник Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди. Психологія. – 2012. – Вип. 43, ч. II. – С. 110–128.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. Електронний ресурс, режим доступу: [<http://zakon.rada.gov.ua/laws/term/33454>]

Демчук Дмитро Олександрович
слухач магістратури факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НАУКОВІ ПІДХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ

Конституцією України визначається, що утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Публічна безпека є складовою національної безпеки, а тому питання її забезпечення завжди знаходяться в центрі уваги суспільства та науковців.

Питанням забезпечення публічної безпеки присвячені роботи В.Б. Авер'янова, М.І. Ануфрієва, О.М. Бандурки, Ю.П. Битяка, С.М. Гусарова, В.В. Ковальської, А.Т. Комзюка, О.Л. Копиленка, О.Ю. Синявської, О.М. Подоляки, С.Г. Стеценка, В.Г. Фатхутдінова та багатьох інших учених.

Відповідно до ст. 2 Закону завданнями поліції є: 1) забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) охорона прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; 3) протидія злочинності; 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [1].